

ваше грамаденъ орлякъ голѣми прилепи, които летѣха по всички посоки на стаята. Тѣ изгасиха лампата, и когато азъ отново я запалихъ, видѣхъ, че цѣлата стая е изпълнена отъ тѣхъ. Азъ взехъ тояга и започнахъ да ги пѫдя. Тѣ отлетѣха между пролуките на керамидения покривъ. Въ продължение на десетъ минути всички изчезнаха. Но току-що легнахъ и се успокоихъ, тѣ отново се повърнаха. На другата нощъ нѣкои отъ тѣзи отвратителни животни се закачили за дрехитѣ ми. Въ яда си азъ ги хващахъ съ рѣже и ги удряхъ о стенитѣ. Кога се разсъмна, азъ видѣхъ по рѣцетѣ си ранички. Безсъмнение, тѣ бѣха причинени отъ тия неканени гости“.

Споредъ наблюдението на другъ пѫтешественикъ, Киплеръ, въ нѣкои мѣста на Суринамъ (въ южна Америка) тѣзи хвѣркати кръвопийци сѫ действително твърде опасни за хората и особено за товарния и работенъ добитъкъ. Войниците около Арминъ трѣбвало цѣла нощъ да подържатъ огънь, за да се пазятъ отъ тѣхнитѣ ухапвания. Когато изгасявали огъня, на следния денъ намирали кървави струички, дори и локвички, подъ походнитѣ кревати, на които спѣли. Тази кръвъ била изтекла изъ мъничкитѣ, едва забележими ранички по прѣститѣ на краката. Прѣститѣ на краката сѫ любимото мѣсто на вампиритѣ.

„Една нощъ — разказва Киплеръ — азъ се събудихъ и почувствувахъ, че гърдитѣ и шията ми сѫ мокри. Азъ запалихъ свѣщъ и видѣхъ, че леглото, шията и рѣцетѣ ми сѫщо бѣха окървавени. Азъ не почувствувахъ ни най-малко болка. Върхътъ на носа ми така сѫщо бѣ охапанъ; одрана бѣ само кожицата на дължина два милиметра. Това бѣ единственъ случай въ живота, когато кръвопийцитѣ охапаха носа ми. Обикновено тѣ хапятъ прѣститѣ на краката. Следъ тоя случай, когато пѫтешествувахъ и трѣбваше да спя подъ открито небе, азъ не събувахъ чорапитѣ отъ краката си.“

Въ юний 1853. год. заедно съ моите съотечественици се заселихъ въ Албинъ, кѫдето по-рано нѣмаше случай на ухапване отъ такива кръвопийци. Но ето сега тѣ се появиха и ни измѣжваха повече отъ два месеца. Следъ това изчезнаха, но подиръ малко време пакъ се появиха, когато азъ развѣдихъ добитъкъ, който силно страдаше отъ тѣхното хапане. Тѣ хапятъ магаретата и свинетѣ най-много по гърба и ушитѣ. Раничкитѣ, които се появяватъ, сѫ много по-голѣ-